

Jure Detela, Iztok Osojnik, Iztok Saksida

PODREALISTIČNI MANIFEST

(PO LJUBLJANCI PLAVA, PA NI SVINJA)

Prvi namig usode:

Beseda po v podnaslovu, se je zatipkala v besedo pol. Zaradi navdušenja Iztoka Osojnika in Iztoka Saksida je manifest postavljen pred alternativo: sprejeti to napako kot pomensko obvezo ali ne?

Drugi namig usode:

Jure Detela se ne strinja s podnaslovom. Predлага drugačnega (PETERŠILJ)

corr.:

(POL LJUBLJANCE PLAVA PA NI SVINJA)

Iztok Osojnik se po krajišem nepremisleku zaleti in popravi tudi drugi predlagani podnaslov v: (OVAJ PERŠIN JESTE ZAISTA VELIKI) cit.: dixit incipiens in corde sou non est deus: mag. Anselmus alemagnus okoli leta 2035 (po louisi).

(po Lojzetu Žlinkrofu) kot primo deklaracijo uvajam: kdorkoli že vlada ostalim vsem, njega obligacija je, da je etično brezmadežen. Za izpitno čtivo predlagam učenja zbrana v: Spisi in izreki mojstra Kung Tseja.

Odločno nasprotujem samovolji tu poleg mene, na tleh balona sedečega Jurija Detele, ki ni pripravljen sodelovati z večino (z mano in v zgornjem primeru tudi z onetom Saksido), ko se je napaka uvedla kot principius gropius (tisti iz Bauhauza). Vztrajam na popravku pol ljubljance in sl.

Vsemu navkljub: nihče do danes ni postavil vprašanja podrealizem, ali: kako je mogoče, da se še ni pojavila zgodovina (ali bolje zzgodovina!); (tu gre zopet za pogrešek); zgodovina nas je opet jednom (kao uvek) nasamarila! Ali: tu nas zgodovina ne utegne zanimati (od tod ni znano, kaj nas utegne zanimati!) ...

Da se reči, da je to deklaracija, ki počiva na predpostavkah, kisevsezvedejo v en problem: kako deklarirati, ne da bi G prekrižal račune? Ali: kako pisati deklaracijo, ne da bi vzeli v račun dejstva, da lahko v zmerinem pasu peteršilj zraste tudi do dva metra visoko (kar nas ne more zanimati) in služi, poleg ostalega kot sušilna naprava; ali: kakšna je vez med izdajo zbranih del T.Hardya v latinščini in M.Šnuderlom, ki tu predstavlja F.Bevka, medtem ko spet ni jasno, kako je H.Smrekarjeva s tako lahkoto našla Solzice v Cankarjevi zapuščini (kratek pregled slovenskega slovstva, str51-67)

Ali zaobišli smo ono glavno: ono glavno je, da se Detela že da ne strinja s podnaslovom, vendar tu to ne more nikogar motiti; in če je že za odločiti se, kaj je lepše: "Po Ljubljanci plava, pa ni svinja", ali "Pol Ljubljance plava, pa ji ne more nobena svinja do živega", je drugi stavek vsekakor bolj literaren, prav gotovo pa bolj luciden (doslej se je lucidnost ponavadi pripisovala kartuzijskim učiteljeminučencem in se ozko povezovala s polihistorstvom; to ne stoji, odkar z lahkoto dokažemo obstoj lucidnosti pri svinjah)

kar smo hoteli reči (če je najpoprejšnja objava J.Detela, če sledi objavljanje I.Osojnika, sedaj izjavlja cirka 211 saksidov -odstopanje = +/- 12) je tole: še pred en se je začel manifest pisati, še preden so se uglasili uvodni akordi (če se izrazimo po pesniško), že smo imeli (ob podnaslovu) prvega disidenta; črke so nam naklonjene...

Namen manifesta podrealizma je tale:

1. Zgodovino, ki temelji na konotiranosti subjektov, ki je kakorkoli že predpostavljena, izraziti kot spremenljivo in zato iluzorično.
2. V predpostavljeni konotiranosti subjektov, ki se je že zgodila (ne glede na to, če so ti subjekti že več tisočletij mrtvi in ne glede na to, če se še nekaj tisočletij ne bodo utelesili), ni nobenega kriterija za resnico.
3. Vse kar je razumljivo in dojemljivo, vzpostaviti kot princip individualne ekstaze.
4. Individualne ekstaze ni v ničemer, kar ne bi bilo univerzalno dojemljivo in razumljivo. To poudariti na ta način, da se nihče v prihodnosti ne bo spraševal, kdo je tisti, ki to poudarja.
5. Princip univerzalne spremenljivosti vesolja zato vzpostaviti kot totalno navzoč, brez odštevka, v zdajšnjem trenutku.
6. Princip univerzalne spremenljivosti vesolja zato vzpostaviti kot totalno navzoč, brez odštevka, v vsakem trenutku.
7. Dejstvo, da je vsako ime, v nasprotju z univerzalno spremenljivostjo vesolja, nespremenljivo, fiksno in skrepeno -to dejstvo vzpostaviti kot Leidende.
8. Razglasiti, da je kategorija das Leidende, kot je definirana v sedmi tezi o namenu podrealističnega manifesta, edini legitimni vzrok za tisto zvrst humorja, ki sledi iz superega.
9. Pisce podrealističnega manifesta je obiskal golob.
10. to, kar govorim, ni ime.
11. Razglasiti, da takrat, ko izgine osnovni spommin (Verlust der gründlichen Errinnerung) ,da za vsako konotacijo stoji subjekt,ki se aktivno konotira,izgubi spomin vsako funkcijo.
12. Boriti se proti takšni zgodovini, ki sledi iz kategorije Verlust der gründlichen Errinnerung,definirane v 11. tezi o namenu podrealističnega manifesta.

ker nas je dozdevni jure detela zapustil in odletel nekam v globine vesolja, torej ostaja nam, da se stvari podrealizma in drugega, polotimo v resnosti. počastimo najprej izginotje detelovo nekam skozi široke liste peteršilja in mu posvetimo dve prazni vrstici:

popravek kanoniziranega nereda, ki ga je jure zapustil nam, ki z glave posravljamo stvari na noge, se približuje v naglici in z razmršenimi lasmi.mi se ne ponižujemo, ker se nimamo kam ponižati. mi smo uvjek več ponižani.

če smo resni, potem ne moremo biti več resni.

ker smo proti točkovjanju,navajamo točke.

1. v vlaku se pelje pet bosancev in vsi govorijo slovenski. kako uganemo, da so bosanci. ker ne govorijo slovensko. ker je pogled skozi okno drvečega vlaka prijeten, se tu zastavlja vprašanje: ali je še potrebno pisati pod okenska stekla: ne umirajte skozi okno. to ima dalekosežne posledice. namreč: pol lublance plava, pa ji ne more nobena svinja do mrtvega. tudi podrealizem ima tako svojega prednika. prednik je tu kolektiv, ki se tu izpričuje s koračnico:

kretenzijanske meditacije ali prvi koraki v
podrealizem

wir menschen suchen das, was das gefühl uns zaiget, wenn sich die wahrheit bis zu
unseren sinnen neiget wenn sie voll zärtlichkeit und anmuth auf uns lacht dann lieben
wir sie erst, und fühlen ihre Macht.

(2. knjiga, stran 108)

in podpisani avtorji
J.B.de Bühlowitz
Franz L. Nejedli Jr.
Anton Ksawendra Galvazović
Joseph Petronius Alkandres
imenovan ne ve se zakaj
Nauporticus
ter
Am Bam Pet Pod Gan (čuš)

(himna je seveda tudi uglasbena.taktirko je skuhal in za vas pripravil zločesti Ludwig
volkswagen Betonnen)

2. Tipično podrealistično drevo, v botaniki zvano gigantski peteršilj. doslej smo zasledili
v vasi le en sam primerek.
3. točka: drugi del umazane logike in ali zakoni o funkcijah mišeljske planine in njihovi
zakoni
4. ugotavljam da se je v xvii stoletju po kristusu razpasel polihistorizem in turizem.
odločno zahetvamo, da se mesto sintetičnega počenjanja uvede v prvi znanosti princip
sistema in da je treba uvesti v mišenje zgodovino, ki je danes edina moderna metoda
razpolaganja z družbenim dobrim
intakodalje. v afganistanu so odkrili živali, ki niso ničemur podobne. torej so podobne
ničemur. biti podoben ničemer je antipodrealističen način bivanja. podrealističen način
bivanja je biti podoben anti biti podoben ničemur. tu se skupina avtorjev iskreno kesa,ker
svoje rane mladosti ni izkoristila za temeljiti uk swahilija. ugotavlja namreč,da se tega
teksta na tem mestu ne da več nadaljevati,ako umanjka ustrezен citat v swahiliju.

ali ipak: intakodalje.on se vozi biciklom.ko da ga stigne. on maše leptir mašnom, a nije
milan kleč. nije ni robinson krusoe, koji u originalu beše pisani na novolatinskom, pa tek
poslije preveden na jidiš. a jedan razuzdani starac zbog svoje ljubavi prema mudrosti evo
sada je obasut govnom nobelove nagrade. bog je tajnovit, ali i milostiv. u poslepodne on
pošalje nad podrealističku grupu jato golubova.

a kako mi smo, mi u biti uvjek več nismo. svako bitisanje jeste izvoran grijeh. samo
budale vole smrt. samo budale plaše se smrti.

on nije došao u poslepodne.

1. neka siesta počne (podrealistički iz/em ti/zazov)!

Dosedanji poskusi približati se podrealizmu so neadekvatni! Prva zamera: Osojnikovo postavljanje podrealizma na noge je naredilo dvojen obrat (ali salto mortale) in je v njegovi interpretaciji podrealizem tisti, ki "na tleh brez rit sedi". Več o tem nimam reči, razen, da izvzamem svoj ekskurz (vzamem in vržem v glavo? vzamem in vržem v glavo tudi sveto Ano Nefeško, ki je znana po tem, da je ustanovila brezzakonje in brezsramje v svojih deželah. To je Andreasa Monteškega pripeljalo tako daleč, da je dal potopiti vse svoje ladje in s podganami zapustiti krov ... "S heuristiko si tu ne boste kaj dosti mogli pomagati", op. p.)

Objavljam, da se prvič resno lotevam podrealizma in ga pretresam v skladu z navadami Lidićev, ki so ob kronanju novega kralja pozabili na vse ozire in streljali svoje žene s srebrnimi kroglami.

A) Razdobja in periode podrealizma:

čas, ko je bil podrealizem vzugajan Iv = 30let
 čas, ko je podrealizem učil Iu = 3leta
 čas, ko je bil podrealizem spet vzugajan IIv = 40dni
 čas, ko je podrealizem v višjem smislu učil .. IIu = 10dni
 (dalje sledijo razdobia podrealizma v nebesih III, IV, itd)
 (oznake smo izbrali, poljubno za ponazoritev, pri tem pomeni v=vzugajan, u=učil)

imamo torej naslednje razmerje:

$$\begin{aligned} \text{Iv : IIv} &= \text{IIv : III Iu} = \text{IIu : IIIu} \\ \text{IIv : IIIv} &= \text{IIIv : IVv IIu} = \text{IIIu : IVu} \\ \text{IIIv : IVv} &= \text{IVv : Vv IIIu : IVu} = \text{IVu : Vu} \\ &\quad \text{in td. brez konca in td. brez konca} \end{aligned}$$

Na osnovi izračuna teh razmerij dobimo naslednjo podrealistično številčno vrtso:

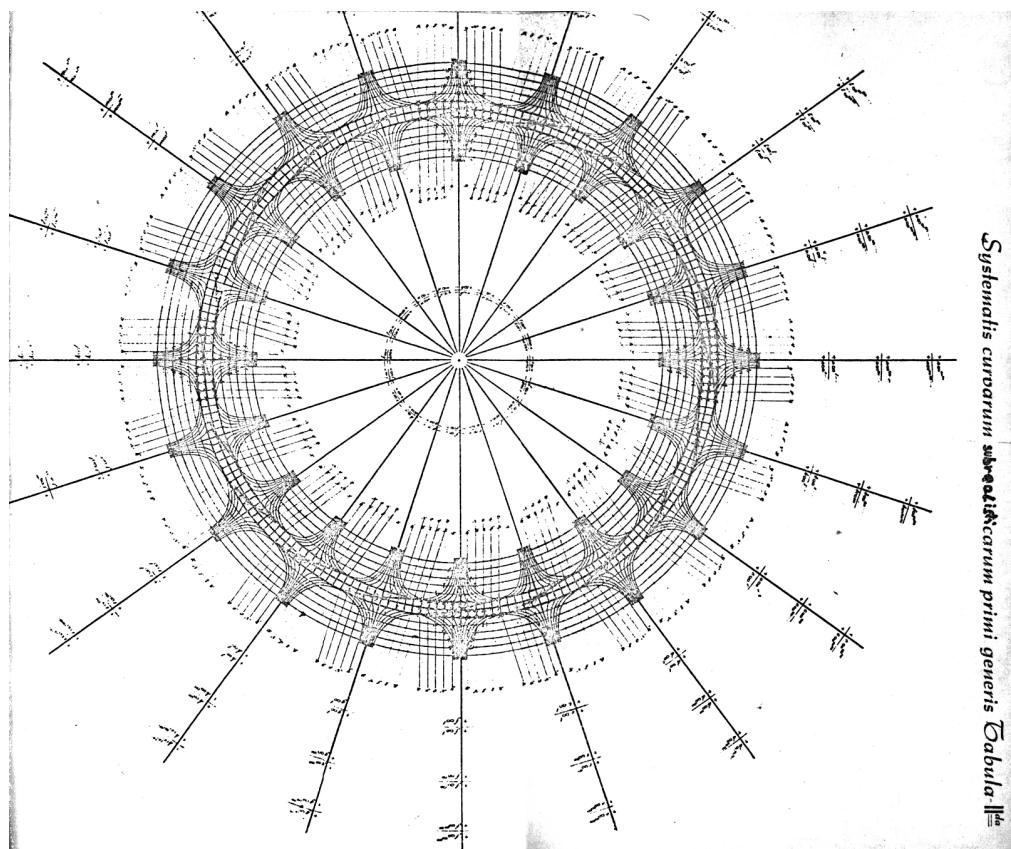
$$\begin{aligned} 301:40d &= 40d:xd \quad 31:10d = 10d:xd \\ 40d:xd &= xd:yd \quad 10d:xd = xd:yd \\ xd:yd &= yd:zd \quad xd:yd = zd:yd \\ \text{It. brez konca} &= \text{It. brez konca} \end{aligned}$$

Torej (baje) realni časi podrealizma:

$$\begin{aligned} \text{Iv+Iu} &= 12052 \text{ dni (prvo razdobje; na zemlji)} \\ \text{IIv+IIu} &= 50 \text{ dni (drugo razdobje; na zemlji)} \\ \text{IIIv+IIIu} &= 18/77 \text{ dneva (tretje razdobje; že v nebesih)} \\ \text{IVv+IVu} &= 1/1960 + 1/1210 \text{ (dneva (četrto razdobje; že v nebesih))} \\ \text{Vv+Vu} &= 1/138100 + 1/548800 \text{ dneva (peto razdobje; že v nebesih)} \\ \text{It. brez konca} & \end{aligned}$$

Vidimo, da so razdobia podrealizma vse krajsa in krajsa, njegovo moralno izpopolnjevanje pa sorazmerno temu vse večje in večje, dokler podrealizem v svojem vse hitrejšem moralnem izpopolnjevanju in stopnjevanju svoje moči ne izgine z vidika zemskim očem v svoja onstranska življenska razdobia.

(za lažje razumevanje glej: Systematem curvarum Subrealisticarum primi generis Tabula seconda; po Helvetiusu iz Luzerna,III.stoletje p.št.po luisi)

Spušča se mrak (mlaka je eden najpomembnejših mehanizmov v registru podrealističnih zahtev, ki se nanašajo na:

- a) čim boljše poznavanje življenskih pogojev v vzodni Gvineji 618000 let pred štetjem /po luisi/
- b) prepoved uporabe figurativne umetnosti v politične namene
- c) ponatis zbranih del Svetega Meštra Matije Padovanskega /ki je,kot vsi vemo,odigral veliko vlogo pri postavljanju prve tiskarne, ki je tiskala izključno samo podrealistična dela/
- d) posoditi komurkoli katerikoli materiale,ki pričajo o:

1. zdravstvenem stanu
2. stopnji natalitetne rasti od tedaj dalje,ko so vzgojili posebno vrsto podrealističnega dvometrskega peteršilja,ki raste samo v zmernem pasu pod izredno ostrimi pogoji /predvsem ekonomskimi/
3. tem,da je deviatizem vreden pozornosti in sodi med velike prednike Aleksandra makedonskega in ekspanzionistične doktrine /ne vemo,zakaj zgodovina o

tem molči, a si predstavljamo, da mora imeti svoje razloge kot npr.: mesečno perilo/

4. tem, da so dianoiologizem,tematologizem, eudaimonologizem,eleuteronomizem,ascetizem /estetika v knjigi ni razvita/,skratka 2. del filozofije brez priimkov edini dosojni predniki podrealizma
5. Totalgrund ali pambasis: heuristik,lematistik,mappistik,kontrolistik,resultatistik, aplicatistik; organizacija teh panog zahteva tabelarizacijo,o tem doli; vsekakor si ni mogoče misliti,da ne bi bila v današnjem času nujna zahteva: matematika kvalitetnih kvantitet, kar je samo drugo ime podrealizma)

(prav zaradi te težave, ki je izredna,tudi v našem manifestu nekaterih intervebcij ni bilo mogoče ustrezno prevesti in tudi ne pos svoje povedati, zato jih navajam v nemščini. op. p.)

Prebral sem te tihotapec.Kako se plaziš po temnih cestah, da bi se izognil direktnemu spopadu s silno nesramnostjo podrealizma.Tvoje čeljusti so polne krvi, ki je ne izpljušeš,ker se zgovarjaš na preteklost,ki te je postavila v položaj,v katerem so zmaličili svetega Brunota, mučenika. Pa tudi Aleksandra makedonskega, ki bi bil lahko (po letih) tvoj oče. Hinavci so mi zoprni in jih zavoham na daleč. V tvoje oči zelo prodorno vidim. Kako se ti gnusni prevrat sluzasto privija v dušo. Tvoja stiska je klavrna. Spominjaš me n vprecepnjeno miš, ki se po pasje huli in ozira za množicami drugih v spokorniški prošnji na pomoč. Vendar: mi smo milostivi: komarje zgolj zelo nežno spihnemo s svoje kocinaste lakti. Saj jih življenje samo dovolj pesti in ne vedo ne kod ne od kod.

Voham tvojo neizgovorjeno intervencijo,tlačenka!

hajde, prestani!

 malo kasnije
on nije ni malo zadovoljan sobom
nikako da svari svoju mudrost
 zbog toga ostaje šupljina
 ima more toga u toj šupljini
 ali njegov bjes jeste opravdan
 neka ostane tako!

AKCIJSKI PROGRAM PODREALIZMA:

1. Odpraviti škodo, ki so jo povzročile nekatere kvazipodrealistične izjave, ki se jim je uspelo prifiltrirati prav v duhovno dno podrealizma, kot je npr. zahteva, da se namesto sintetičnega principa v prvi znanosti uvede princip sistema in da je treba uvesti v mišljenje zgodovino, ki je danes edina moderna metoda razpolaganja z družbenim dobrim. Ta izjava je namreč v izključajočem si nasprotju z izjavo o namenu manifesta podrealizma.
2. Aktivirati bralce v boju proti kvazipodrealizmu in drugim oblikam druginternacionalističnega revizionizma. Na tem mestu je bralec direktno pozvan, da preveri izostrenost svojega podrealističnega instinkta in da v celotipričujočega teksta razloči, kaj je avtentičen podrealizem in kaj revizionistični druginternacionalni kvazipodrealizem.

3. Slovenski teritorij estetsko definirati v skladu z zahtevami podrealizma, in sid.(op.p.) sicer z naslednjimi projekti:

a) V Vrhniki, rojstnem kraju Ivana Cankarja, za katerega čuti podrealizem v skladu s svojim svojstvom genialno definicijo, ki se je ne more spomniti (to zopet v skladu s svojim svojstvom), proslaviti zgoraj omenjenega začetnika nirvanokatoliške eksperimentalne semiologije s spomenikom, katerega opis nudi Centralni Podrealistični Odbor (CPO) bralcem v pretres in javno razpravo:

Material bodi bron. Upodobljena bodi roka od zapestja do konca prstov. Roka bodi močno povečana, tako da naj od zapestja do konca prstov meri cca 7 metrov. Zapestje naj s svojo presečno ploskvijo stoji na vodoravni podlagi. Roka naj stoji navpično, tako da naj bodo prsti najviše nad zemljo, cca 7 metrov nad zemljo. Roka bodi po svojem zunanjem videzu čimbolj podobna roki zgoraj omenjenega nirvanokatoliškega eksperimentalnega semiologa. Prsti bodite ukrivljeni, zlasti palec in kazalec, ki naj za ročaj držita skodelico, katere premer bodi cca 3 metre. Skodelica bodi narahlo nagnjena, njenega roba pa naj se dotika zgornja ustnica in njo pokrivajoči brki, ki naj bosta čimbolj podobna zgornji ustnici in njo pokrivajočim brkom zgoraj omenjenega začetnika nirvanokatoliške eksperimentalne sociologije. Brki naj v skladu z razmerji statue, ki bodi nujno vljita iz enega samega kosa brona, merijo od enega konca do drugega cca 5 metrov. Razen zgornje ustnice in njo pokrivajočih brkov naj ne bo upodobljen noben drug del Cankarjevega obraza. Z mesta, kjer se ustnica začne dotikati roba skodelice, naj v drobno bronasto kotanjo, stoječo na tleh, teče curek vode, ki bodi rjavo obarvana, tako da naj čimbolj spominja na kavo. Na vznožju roke bodi z ličnimi črkami izpisani citat iz čudovite nirvanokatoliške eksperimentalnosociološke novele:

PUSTITE!!!!!!!!!!!! NE MARAM ZDAJ!!!!!!!!!!!!

b) Porušiti cer kev na Blejskem otoku in na njenem mestu postaviti monolit iz litega železa. Monolit naj bo kvadraste oblike, na tleh naj stoji s svojo najmanjšo ploskvijo, razmerja njegovih stranic naj bodo prevzete iz Kubricka ODISEJADE 2001, filma, ki s svojo temo, t.j., da zverstvo in morilstvo razglaša za metafizični temelj sveta in človeka, na genialen način gledalca žali, ne da bi ga spravil v slabo voljo. Ta razmerja so: 1:4:9, to je razmerje kvadratov zaporednih naravnih števil. Višina bodi 48 metrov, to je namreč višina najvišjega krščanskega cerkvenega oboka, to je obok katedrale v Beauvaisu. S to dimenzijo so določene vse dimenzije monolita: dolžina 12m, širina 5,25m, višina 48m. Za monolit bo torej potrebno 30240m³ litega železa, za katerega ravno zadoščajo vsi osebni avtomobili, ki so registrirani v Ljubljanski regiji, če se jih pretali.

c) Repliko spomenika Ivana Cankarja, opisanega pod točko a), postaviti na teraso Kulturnega doma Ivana Cankarja, takoj ko bo kulturni dom zgrajen.

d) Prostovoljne prispevke za zgoraj omenjena projekta, ki jih bo CPO dal v razpravo, nakazujte na sledeče naslove:

Univerzitetni komite univerze v Ljubljani, Trg revolucije 1, 61000 LJUBLJANA

Tajništvo Filozofske fakultete v Ljubljani, Aškerčeva 9, 61000 LJUBLJANA

Uredništvo revije Sodobnost, Ljubljana, Stritarjeva 3/II, p.p. 50-1, tel.24 695, inter.42

John Travolta, USA

e) V skladu z zahtevami podrealizma definirati poti namesto ciljev. Na primer: po kakšni poti nas vodi klasični filolog France Prešeren? Ena pesem iz njegovih poezij nam z

naslovom obeta odgovor na to vprašanje: Kam? Odgovor: Tja! - Pa kako je v pesmi s tem naslovom izražen ta TJA, ki ga naslov tako mogočno obljudbla? Poglejmo:
Naslov:Kam? Toje koncept pesmi, katere vsebina naj ima v skladu z naslovom namen, da izrazi in opredeli, specifizira TJA.

1.strofa:

Ko brez miru okrog divjam,
priyatli vprašajo me: Kam?

Isto kot v naslovu. Prva strofa služi temu, da poveča bralčeve radovednost in njegovon-estrpnost v pričakovanju odgovora na vprašanje Kam? Saj nismo le mi, podrealisti tisti, ki nas zanima, kam je namenjen veliki pesnik. Naša podrealistična radovednost nikakor ni samovoljna, muhasta, slučajna in subjektivna, saj je isto vprašanje zanimalo že bardove prijatelje (Matija Čop? Andrej Smole? Emil Korytko?), le kemeleonski Župančič se je temu vprašanju hotel izogniti in izmakniti v spisu o Novi kritički metodi -kar pa mu ni uspelo...Skratka: koncept pesmi in legitimnost podrealistične radovednosti potrjena z identično radovednostjo bardovih prijateljev, torej ljudi, ki so bili bardu najbližji...

2.in3.strofa:

Prašajte raj oblak neba,
prašajte raji val morja,

kadar mogočni go spodar
drevi jih sem ter tja vihar.

Le kako torej nas, podrealistov ne bi zanimalo, kakšno pot ubira veliki pesnik? Vendar nam pesnik ne odgovori direktno, temveč se izmakne z odgovorom, naj vprašamo val in oblak. Čemu? Ali oblak in val vesta za Prešernove poti? Ali pa naj vprašamo val in oblak zato, da kaj povesta o SVOJIH poteh? In če nam val in oblak kaj povesta o svojih poteh, kaj nam to pove o bardovih? Kako naj definiramo razmerje med potmi tvorb, ki jih premika vihar (takšni tvorbi sta npr. val in oblak) in med pesnikovimi potmi? Če so poti oblaka in vala res tako odvisne od viharja kot nam zatrjuje 3.strofa, so mari bardove poti od viharja enako odvisne? Ali gre za to, da nosi barda nekaj viharju analognega? Predvsem pa: s kakšnimi komunikacijskimi sredstvi naj to, kar nas v zvezi z oblakom in valom zanima, vprašamo val in oblak, da nas bosta razumela? In če nas bosta razumela, v kakšnem jeziku nam bosta odgovorila? So mar bardovi prijatelji, ki jim pesnik v2.in3. strofi odgovarja (M.Čop, A.Smole, E. Korytko), obvladali komunikacijo z anorganskimi tvorbami? In še bi lahko postavljal vprašanja in še in še...A bard na vsa ta vprašanja odgovori z mogočnim odgovorom, ki ga po veličastnosti lahko primerjamo samo z Jehovovo stvariteljsko kretnjo, ali pa z udarcem Mojzes, ki izžene vodo iz puščavske skale:

Oblak ne ve in val ne, kam,

in vse naše pričakovanje, da bomo zvedeli kak odgovor na vprašanje, vsa naša želja po potešitvi radovednosti, s pesmijo legitimizirana želja se sesuje v prah...V prah se

sesuje kot...milni mehurček...ali kot izpodjedena sipina...NE,NE, NEEEEE, to ni dobra primerjava...Dragi podrealisti, pomagajte mi! Povejte mi, kako naj se izrazim? Pa to še ni vse...V naslednjem verzu še hujši šok:

kam nese me obup, ne znam.

Tako torej! Ništa! NIŠTA! Vdrekamo, kam gre bard vemo ravno toliko kot v tistem momentu, ko smo prebrali naslov! Nekako se bard sicer opraviči, da sam ne ve in da nam ne more pomagati...Pa to je kaj bedna tolažba...Zakaj pa je prej tako legitimiziral in okrepil našo radovednost...Ven.dar pa bard vseeno ni takšna pizda kot bi se nam v tem hipu utegnilo zdeti...V naslednjih štirih verzih nam nekako vseeno pomaga...

Samo to znam, samo to vem,
da pred obličeje nje ne smem,

in da ni mesta vrh zemlje,
kjer bi pozabil to gorje!

Sicer zvemo malo, toda kaj bi...Saj tudi bard očitno ne ve prav nič več kot nam je zmožen odgovoriti. Saj dovolj poudari SAMO TO znam, SAMO TO vem... Torej je očitno, da ne zna dati bolj preciznega odgovora...Ne da nam ne bi hotel preciznejše odgovoriti...ne da imel skrito kako podmuklo misel...o ne, o ne! Bi odgovoril, če bi vedel, ampak ne ve... Kaj čmo, tu se ne da pomagat...Zakaj bi se nanj jezili...

In kaj nam bard pove? Glede na to, da do konca 4. strofe nismo še dobili absolutno nobenega TJA! na vprašanje KAM?, je to, kar nam bard odgovori, edina izpolnitev koncepta pesmi, edini odgovor na vprašanje, zastavljen v naslovu...Kam bard gre, ne ve, ve pa, kam ne gre. Pred Julijin obraz zagotovo ne gre. Torej lahko postavimo takšno formo odgovora ZJA! na vprašanje KAM?

VES SVET MINUS JULIJIN OBRAZ

Torej vsaj glede ene stvari smo lahko sigurni. K Juliji ne bo šel. Pa smo lahko vsaj glede tega sigurni, če nas je prej tako vlekel za nos, da nam je svetoval, naj iščemo odgovora na to vprašanje pri valu in oblaku, čeprav je že vnaprej vedel, da pri njiju ne bomo mogli dobiti odgovora? Da ne bo pesnik, tako vihrav in nestalen kot se nam predstavi v prvem verzu, pozabil na dejstvo, da ne sme k Juliji in da se ne bo kar na lepem pojavit v Julijini spalnici?

Pa tudi glede tega strahu in suma nas bard pomiri:

ni ga mesta vrh zemlj{’e,
kjer bi pozabil to gorje.

Torej smo lahko sigurni vsaj glede tega, da ne bo šel k Juliji. Če ni na svetu kraja, kjer bi lahko pozabil, da ne sme k Juliji, potem na to zagotovo ne bo pozabil, pa če je še tako vihrav. Tako lahko pesemske sporočilo, ki v skladu s konceptom pesmi ni nič drugega kot odgovor na vprašanje, definirano v naslovu, strnemo v kratek dvogovor:

Spraševalec: Kam?

Pesnik: K Juliji gotovo ne!

Slika Matevža Langusa je ohranila njene oči, ki še zmeraj zmoremo zreti vanje v dvorani ljubljanske Narodne galerije.

Vendar podrealizem s tem faktom ne more narediti nič drugega, kot da si obriše rit. Sestavljalci filozofskih slovarjev morejo in morajo ta primer citirati kot prvi empirični prikaz za kategorijo das Leidende, definirano v 7. tezi o namenu podrealističnega manifesta. Skratka: Podrealistični analitik se v dionizičnem transu, ki je v popolnem skladu z edino za podrealista dovoljeno zvrstjo tistega humorja, ki sledi iz superega, naenkrat zave, da je pot konotirajočega se subjekta, ki je hkrati petrarkistično izobražen klasični filolog, doktor iuris ter združevalec domoljublja in erotike s pesniškimi ambicijami, popolnoma nevažna, v kolikor ne sega v tisti polje, ki ga ne osvetljuje vizionarna sла podrealističnega analitika. Po dokončani analizi postane podrealističnemu analitiku naenkrat jasno, da Prešernove poti, ki se gibljejo v polju nesramno prilaščevalskega izenačevanja stvari iz zunanjega sveta s pesnikovimi notranjimi težavami in problemi - in na tem prilaščevalskem izenačevanju temelji vsa Prešernova metaforika, vsa tehnika njegovega pesnjena - nimajo prav nobene zveze z željo po pesmih, ki si jih podrealistični analitik želi napisati. In prav v tem je skrivnost in najbolj podmukla prevara druginternacionalno revizionističnega kvazipodrealizma. - da celo avtentičen podrealističen analitik v divjaško igrivem ukvarjanju z imenovanimi historičnimi vrednostmi pride do tako intenzivne koncentracije na imenovane historične vrednosti, da naenkrat opazi, da je iz dionizično razbrzdanega humorja naenkrat izginila tista želja, s katero bi se podrealistični analitik kot subjekt zmogel aktivno konotirati, ne da bi, kot se navadno dogaja, že kot izdelano znamenje telebnil v tekst in njegovo zgodovinsko mrakobnost. Naj podrealistični analitik nikoli ne zapade revizionistični prevari, da je konstelacija teksta, v katero vstopa, s kateregakoli vidika bolj prosta kot svet, v katerem podrealistični analitik biva. Kajti podrealistični analitik se mora z vsako besedo, ki jo natipka, na novo boriti za svobodo dihanja, in to je vsak trenutek nanovo bitka na življenje in smrt.... Pa ne gre samo za historičnost skrepelenost imen, gre tudi za takšne razmejitve, kot so npr. metafizik, teoretik, slikar - namreč, da se človekovo ekstatično konotirajočo se dejavnost utesni v profesije, ki zmorejo funkcionalisti samo kot oblika družbene nadgradnje, ki je odtujena oblika zavesti... In povrhu še čutim, da celo člani CPO (Centralnega podrealističnega odbora) zmorejo od časa do časa pasti v takšno zablodo in, bojim se, da so celo na docela platonističen način zmožni predpisovati, kakšna naj bo slikarjeva aktivnost, kakšna naj bo teoretikova aktivnost - s čimer onemogočajo celo tisto, po čemer obesedovalna praksa in praksa vizualnih niti v trenutku tradicionalne umetnosti nista bili družbena nadgradnja (gl. Pierre Francastel, La naissance de l'espace cubique). Podrealist! Če iskra ugaša, začni takoj zbirati moči, da zanetiš novo iskro! Pogumno se prebijaj skozi zgodovinsko mrakobnost, ki puhti iz teksta, - celo iz teksta - iz texta nič manj kot iz sveta, zasvinjanega od kapitala in od pervertiranja simbolnih vrednosti čutnih elementov, kar je ena od najhujših oblik zasužnevanja in manipulacije... Kajti svet nam z osupljivo doslednostjo kaže, da poezija nima prav ničesar v zakupu... Pesnik sicer lahko napiše npr. pesem o policaju, v kateri polica sicer občuduje, vendar tako, da mu pripisuje vrednosti, za katere je takoj jasno,

da jih pesnik odklanja. Iz tega se lahko izcimi šokantna ironija, vendar - kaj pa takrat, ko krč smeha mine? Takrat se izkaže, da ni samo odklonilen odnos do vrednosti, s katerimi pesnik opiše policaja,tisto, za čemer stoji pesnik. Pesnik stoji za VSEMI besedami, za VSO podobo, in v njeni kompleksnosti je mnogo več kot le tista plast, iz katere je razviden odklonilen odnos do tega, česar pesnik ne ljubi. To, kar preostane, pa samo potrjuje to, česar pesnik ne ljubi ...Svet nam z osupljivo doslednostjo kaže, da poezija nima ničesar v zakupu...Kajti pesnik zmeraj opaža, da to,kar opeva z ljubeznijo, svet uničuje...Torej so tu kompromisi popolnoma odvečni, pa čeprav na nivoju humorja in satire...

Imena niso vredna ljubezni. Saj niso ne ljudje ne živali.

grbi niso vredni ljubezni. Saj niso ne ljudje ne živali.

Zastave niso vredne ljubezni.Saj niso ne ljudje ne živali.

Besede niso vredne ljubezni.Saj niso ne ljudje ne živali.

Kdor je žalosten naj pošlje soncu pozdrav!

ne ve se,ali je jurij s priimkom detela končal svoj akcijski program. glede na to, da se mu ne da nadaljevati svojega spisa, je to treba zdaj razumeti kot kontinuum brez repa ali glave. tude je v naravi podrealizma, da je brez repa in glave. tudi je to treba razumeti kot naravno pogoj podrealizma. bite brez repa in glave. tudi je še treba razumeti kot piko na i. tudi je treba to upoštevati, da tega ni treba upoštevati. tako torej:

povratak starog ratnika

/podrealistični pregovori/

(pornografsji esej, ki smo ga zasledili v sagi o arnetu hildebrandskemu. pripisujejo ga peresu anglosaksonskega mistika atawandre misleja gmajnarja, druida in vizigota iz tule)

1) upoštevajoč preteklost

2) volja si izpod napisanega izsili pot in se kot bumerang vrne skozi posttekst v pretekst. prekrižata meče za auro teksta. preko citiranega: poezija je prozorna. menstruacija se dogaja v razliki/meji. to bomo skusahali.

3) spomin torej ni medialen prostor resničnega

4) kralj henry V pravi (ko stoji na obali severnega morja):” preteklo zremo kot spomenik inspirandnega ukvarjanja vreden. taka resnica še ni mistična, referira v sebi nase. teoretično imenujemo vnovično aura. drugi je tu spodmaknjen. radost govorice se površča v blebetajočem. lažno, to je tveganje drugega, da se odlomi klin za varovanje, pri tem pa je početek zavarovan v skritem vedno še enem klinu, ki se ne odlomi, je tu dejanje spekulacije, iluzionistične špekulacije, ki se spogleduje s kupcem, eksploatirancem. v procesu menjave je razredna pozicija aliteracijska pozicija sužnja, lastna aktivni volji, ki šele v doslikavi s profitno mero funkcionira kot vzpostavljeni subjekt (ki je vedno že na poti slave). temelj laži je torej razbremenjen,vendar samo toliko časa, da se vrne, tokrat sproščen v blebetiranju, blebetanju. mistično ni transcendentalno. mistika ni metafizika. intakodalje.

5) odgovor kralju henryju V: vzpostavljanje sebe kot resnega je blef, ki je vedno že vzvišen (ohol). nasmej na njenem obrazu seveda vsakega fanta spravi v dobro voljo. ona se pokriva/odeva z empirijo lastne proizvodnje (ne glede na to da dejstva stojijo v stroju deklaracije, ker v tekstu imenujejo sebe na način moje stare mame za objektivno,na

mestu. njena poštenost je topografična. tudi njena rit), seveda kot kontrapozicija (sada ono što znači - ono jeste več uvjek radikalizacija, tu pa razprtje identitete v razliko - preko transplantacije iz diskurza folklore v diskurz ontologije manifestirajočega diskurza - v dreku brez rit sedi), ki zlorablja (upravičeno) historično moč (diskurz kot materialna sila) in seveda poslovično glupost bralca -a tada se diže stari kroničar sveti daniel kaldejski. evo reči sa njegovih i preko njegovih usna: trdim, da diskvalifikacije uvjek več zabavljaju rulju, što medžu svinjama govno svaljka. isto: interpretacija drugega kot utelešenje svojega idealnega. on je več sakriven, jer se izmakao smijući se. v razliko svojega realnega (izjava, ki ne spravi še repa skozi vrata, kamor je že šel cel bik. hominidae se ponašajo s kulturo negovane topične dlakavosti, što erotično nadražuje ovale sjemenki).

podrealizem se sicer ukvarja s filanjem zof in solate, nima pa veze s filosolatijo in filozofijo. blef ni plemenito dejanje. izmed njega veje modrikast klic: poslednja pisma obglavljenih na svobodo. tu že vedno ni nobene vzvišenosti (kljub vsemu: prodajamo. ibid: les cahiers parisiens: uvjek smo več propali. in dalje: iako ipak več posmatramo film. iako ipak več uvjek posmatramo film, izmedžu smo več propali. Notranji dialog /po Ortegi y gassetu/ pripisujejo sestavljalci hrestomahije Sokratu, barabi, enemu izmed eleatskih mislecev, po Magribcu datirano v XV. ali XVI. stoletje p.n.št.).

5) Kralj Awatandra Mislej je rekел:" Vsaka diskvalifikacija se diskvalificira vedno že kot diskvalifikacija par excellence. Sie, kralj gozdnih plemen s severa in dedni lastnik vizigotije, sin Thorakov in s soncem opaljene bivlice, škofijski pisar Avantipopulanda Brahmanana Mislej, inauguiramo njegov spomin. Naj njegovo levjogriva glava še dolgo rjavi v vetrju in na pekočem sonci na kopju pri vhodu v palačo. S soncem prihaja dan, s soncem dan odhaja.

brez pretvarjanja potuje sončno kolo prek nebesnega svoda.

1. appendix: naj nas dvorski slikar naslika z njegovo glavo v naročju.

Podrealizem se deli na:

- a) slikarstvo
- b) metafiziko
- c) teorijo

a) slikarstvo: podrealistično slikarstvo mora upoštevati, da je vsaka spremembva v zakonih, ki jih vnese od zunaj (v slikarstvo) šunt in protipravno: ker se ne zaveda škodljivih učinkov svojih postopkov na ekonomsko-pravno ureditev, ki naj bi bila v sebi trdna homogena celota; kot en mož. Zato želimo in zahtevamo od slikarja, ki hoče koristiti podrealistični stvari, da se obnaša dostoожно, kot se spodobi za moža njegovih let in izobrazbe. Šele tedaj smemo smatrati, da je drevo , ki ga je nariral, res drevo in ne kakšna spaka, ki je izmaličeno zrcalo samega slikarja

b) podrealističnim metafizikom se pa priporoča:

da jemljejo svojo nalogo kar se da resno in postanejo pravi in edini čuvarji resnice, pa čeprav bi to pomenilo, da morajo vzeti pot pod noge in v mraku, kakršen že je z brzino nad 150 km/h,drvijo skozi oni mrak, ne da bi pri tem smeli prižgati luči. Dali jim

bomo močne motorje, da ne bodo utegnili misliti na naslado in pregrešnosti; drugič si morajo priskrbeti tak pojmovni register, ki bo dokončno pokril tisti preostanek, ki je tako žalostno izmaličil vsak pogovor o bogu / vsak resen razgovor/ katerega podobo vidimo zarisano v zrcalu - ali ni evidentno, da sta si slikar in metafizik kot brat bratu - in se zdi ko da se igra z brki. Vendar vsi vemo, da je to finta, s katero bog osvaja področje, ki je bilo do danes znano kot prostor za ogledalom, ne da bi vedel, da je voda ponavadi globoka in bo gotovo umrl/utonil...Vendar za bogom potlej ne bomo žalovali, ker resnim ljudem to ne pritiče: ne, moško se bomo držali in pustili ženske in otroke, naj tulijo kot in kolikor hočejo; tretjič si morajo priskrbeti tak pojmovni register, da se bomo vsi imeli radi

c) dokler morajo slikarji in metafiziki kot smo videli, močno paziti na svoj ugled in ponašanje, da se ne zamerijo s svojim neokusnim besedičenjem ljudstvu, katerega skrbni učitelji so, pa teoretikom tega ni treba: mi lahko počnemo kar nas je volja, da smo le vstrajni in verni materialisti. Naša misel mora zapopasti širine in se potopiti v globine, katere niso dostopne nikomur, razen nam. Razen tega, začenjam tam, kjer končujejo slikarji in metafiziki in se iz njih veselo norčujemo, kako pa. Medtem, ko se mi veselo norčujemo (zato smo pa tudi dobro plačani) naj pa oni garajo, kaj pa drugega. Le eno zahtevamo: dol s humanizmom!, drugega nimamo reči. Le eno se zahteva od nas, teoretikov: da smo strogi in nepopustni v svoji sodbi, da niti za las ne odstopimo v svoji veri v materializem. Ker piše, da bomo to že dosegli in se nam potlej ni treba ničesar bat

Kaj se še zahteva od podrealizma:

da se sačini istorija čitanja

da se proveri razdalja Beograd-Paris i ker predpostavljamo, da dosadašnje meritve nisu tačne, treba sve staviti pred sud i povesti istragu za onim koji je ova merenja predložio. Onda mi predlažemo izbor: ili da se konačno oženi ili

voz se polako približavao stanicu. Niko nije znao da je od tada poteklo več sedam godina. Strašna eksplozija presekla je puteve i više se nije vrača(l)o

da sebe prepozna kao eminentnu praksu pisanja traga

da več jednom ne spusti oči (s konopca op.p.) kad prolazi dama uz to još i sama da ispostavi one pojmove u opozicijskom paru koji su sve do sada ostajali u senki (i ko ih je tamo držao ako ne strah od vlasti...policije)

da predloži jednu novu praksu loženja peći, koja bi več za dve godine svu okolinu posve zagadila, kako bi podrealizam ostao sam, bez sledbenika i onih koji bi (ipak) nešto hteli od njega

da posmatra rezultate procesa izvodjenja zahteva u svakom trenutku lanca

da zapisuje rezultate procesa izvodjenja zahteva u svakom trenutku lanca

da sve učinjeno odmah zapali

da odreka relevanco načinu individualne akcije ali, po Detelovem mnenju ekstaze

da se odreče jutranji kavi

(potem so živeli srečno do konca svoji dni)

tada se otvore vrata i prozori kuće koju prolaznik prolazi. upali se svetlo na spratu pored stanice. voz uz tutanj prolazi. jedan teoretičar sa cipelom u guzici ispada. mrtvaci

poredžani na parove razbrojse mutnim očima tumače njegove kretnje. on pada potrebuške i cipela mu ispada. fantazma parnjaka. "ja plivam", viće u nebo, a bog ga ne sluša, jer jede kikirikije. mrtvaci se bude i počinju udarati cjepanice sjekirom. ipak, dan ne prodže mirno. pas urinira na vogalu miklošičeve i masarykove ulice.

što se guraš sine, pita ga stara dama iz prvog svetskog rata.

plivam, izjavljuje teoretičar i gnjuri vetikalno u asfalt. plivam ko patka zabadavka. on koji iz metafizike očinski miluje svoga psa mekom rukom, nazivajući ga i slikarom i metafizičarom. njegova milostinja pada pod noge slona. on je zadržao svoju psovku, njegov let se u pola godine zaustavlja, jer nagazi na poštenje i ozbiljnost.

ali on uvjek već slika. a što psuje, izdaje njegovo metafizičko podrijetlo. on se u jednom momentu izdaje. on nije pod, on jeste nad.

zaklal je vola. kri, mastna, resnična črna od odtekajočega ognja, se mu cedi po bradi. veselo šprica iz vratne arterije.

njegova zgodba: črnolasa deklina "Femme fatale" cuza kurca sedeminosemdesetletnega starca. njena rit je velikanska. njena grba je veličastna.

če podrealizem kot materializem ni mistika, je manj od kisle vode.

čitaj!

ono što beše začudjenje i otkrovenje. hladna gora. mišji kurac. beše jedan slikar koji izradi svoju sliku u petnaestak minuta. beše jedan čovek, koji jedva stigne, da si ga u to vreme nadrka. beše to petkom poslepodne.

kada crkla artikulacija, kako da isplijujem miris. misao se врача, odapeta strelica. uvjek več tu, veličastveno prvo. žbun.

v sobo vstopijo mravljinici in preženejo prepih. strašni bes, ki povzdigne Jurija Deteljo v vegetarjanca, nam zaslepi oči in zalepi nosnice. nekje sredi noči, ali pa je to na začetku noči, ker ne ve se, kje je sredina noči. ni pa na nebu meseca. zgodi se nenadoma in po dolgotrajni agoniji. po ulicah je slišati kratke rafale iz izraelskih brzostrelk. na hitro pakiramo stvari v kovčke, najpogumnejši že tečejo po stopnicah proti avionom, da jo mahnemo v gozd med krute rastline in divje zajce.

tam v tivoliju pa so se oglasile žabe. le dežja še ni.

jedrska grupa:

JURE de TELLA, metafizik

IZTOK SAKSIDA-JAKAC, teoretičar

IZTOK OSOJNIK, slikar

resni podporni člani, ki niso cigani:

politkomisar PELICON ŽELJKO-PEČKA

LUDWIG van BETHOVEEN

TEODOR BRANCUSI

ZLATKO ZAJC, tudi jedrski član (tiči v tem grmu)

IVAN VOLARIČ-FEO (član brez članstva v jedrski grupi in ne da bi on zato vedel)

in vsi ostali vedeli to ali nevedeli

podrealisti vseh žaub namazani ne združujte se

appendix:

podrealizem je samo v nadaljevanjih; pulz je 50 udarcev na minuto. Je tisti dodatek, ki je v vsakem trenutku na-dan kot niti-znanje, niti-neznanje. Logika zatrjuje, da je sredi med znanjem in neznanjem, vendar se situira znotraj/zunaj dane opozicije kot asimetričen člen, kot Ahasfer, kot Cigani, kot vsak tuj govor, ki ima za nalogo, da situira razliko, čas, prostor...med vsakim živim organizmom kot spletom opozicij in priveskom, ki se (uvek več) piše kot podrealistično blago...

Drugo ime za podrealizem je filodoksija: kot filodoksija je tista teorija, ki je hkrati epistemologija in arheologija in je pri tem njegov polog v igri vedno neidentičen tako z epistemološkim kot tudi arheološkim pologom, ali: če je filodoksija, ni niti filozofija, niti literatura, temveč tisto pisanje, ki ukinja to razlikovanje, ali bolje se postavlja na mejo, v sam rez kot rez(liko) sama; tista krvava sled v snegu, ki nedvosmiselnovodi do svojega izvora in je izvor v tem (invsakem) primeru razpadajoče truplo...razočaraje? Ne, temveč ples ostankov, ples z ostanki, štrcanje sperme, ki ne obljudlja nobenega podaljška, vendar je vsemu navkljub seme (sema!)...

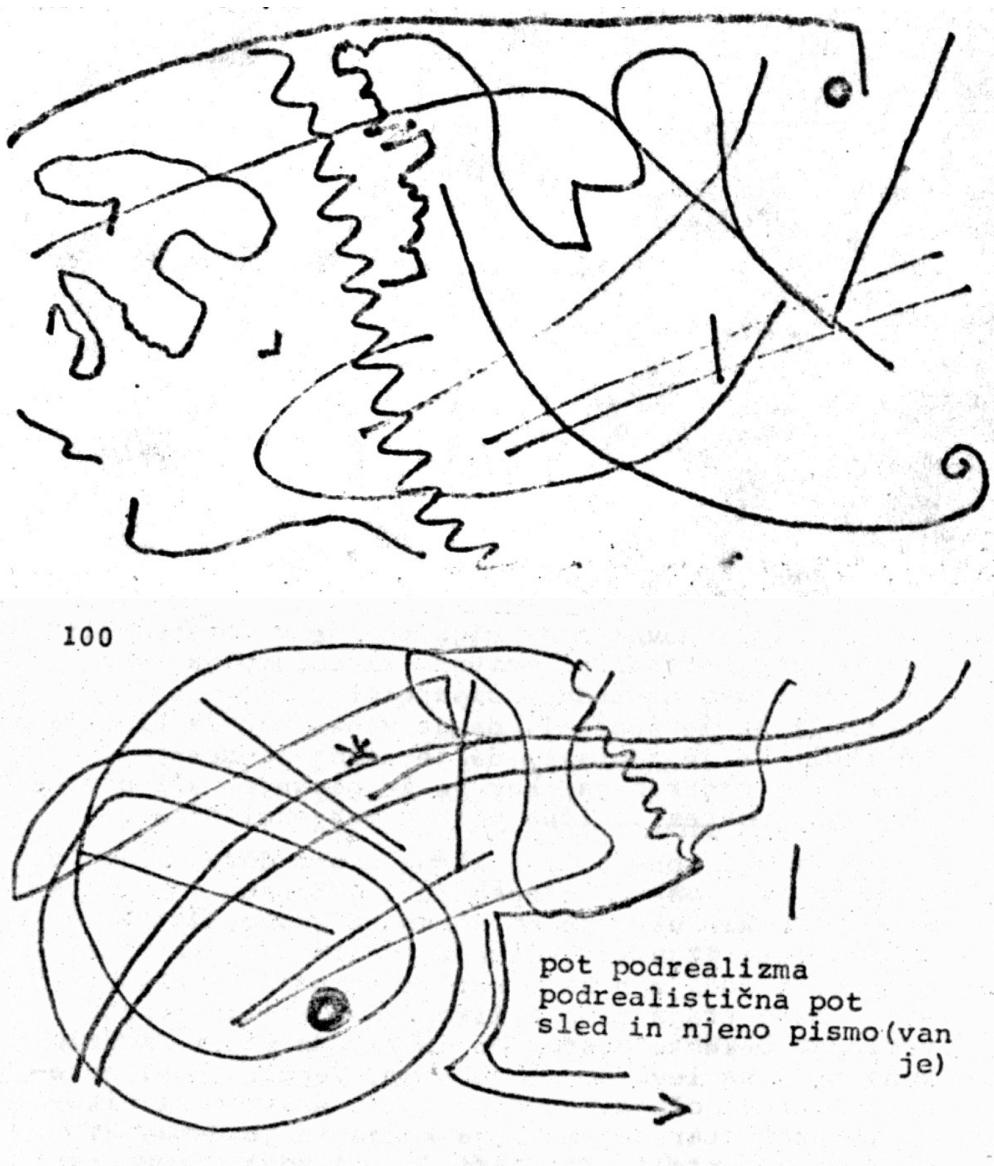
klitju semena se žvižga katerokoli znanje (znanost)

(vsaka nova -novastara- cigareta je v kateremkoli (raz)pletu katarzični moment, ki obljudlja samo (samo?) vsako naslednjo cigaretovo)

Kdorkoli že je zapisal, da je vsaka metoda fikcija

Kdorkoli že je zapisal, da je stroj-za-branje in predelavo prebranega, kar je že pisanje, ali proces pisanja, podrealistična praksa par exellence...

Stari modri konj počasi klama proti domu. Njegovo gibanje je v ostrem nasprotju z gibanjem jezdeca, ki spi in mu klobuk leze po strani z glave, da bi ga v tej vrsti izgubil. Veter mu mrši lase, ki v tem vrtincu naredijo nekaj, kar je še najbolj podobno auri. Aura traja samo toliko časa, kolikor traja vrtinec. Šele tu ostro oko opazi, da stari, modri konj šepa na levo sprednjo nogo. Vendar tu ni nobenega ostrega očesa. V stepi daleč naokrog ni nikogar, razen starega, modrega konja in jezdeca, ki spi. Če kdo misli, da stari, modri konj gotovo ne bo skrenil s poti, ki jo v stepi ni mogoče zaznati kot edinstvene, se ne bo motil. Stari, modri konj ne klama počasi proti domu. Vsaka sled v stepi je pot, ki jo ubira. Jezdec je star maček, če se vrnemo k njemu, ne samo da spi, pravijo, da je mrtev in nihče ne ve, kateri slučaj ga je posadil in privezal na starega, modrega konja. Ne glede na slučaj, če ne ravno z ozirom nanj (vendar ne vemo nič o tem, da bi ga kdo uzrl), ga je nujnost nosila po stepi. Če zarišemo shemo sledi v stepi, ki so hkrati kot (vedele to ali ne), (...), dobimo:

pot podrealizma
podrealistična pot
sled in njeno pismo(vanje)

Nihče jih nikoli več ne bi bil videl. Da se reči, da se izvija med vsakimi nogami kot

Kolofon

Jure Detela, Iztok Osojnik, Iztok Saksida: Podrealistični manifest

Izdalo Društvo za domače raziskave v treh elektronskih formatih (besedilo, html in pdf)

v Ljubljani, novembra 2010.
<http://www.indija.si/podrealizem/>

Uredila: Alenka Pirman in Luka Frelih

Prepis: Alenka Pirman

Za splet pripravila:

Luka Frelih in Alenka Pirman

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

7.01(0.034.2)

DETELA, Jure

Podrealistični manifest [Elektronski vir] / Jure Detela, Iztok Osojnik, Iztok Saksida. - El. knjiga. - Ljubljana : Društvo za domače raziskave, 2010

Način dostopa (URL): <http://www.indija.si/podrealizem/>.

ISBN 978-961-91939-8-3

1. Osojnik, Iztok, 1951- 2. Saksida, Iztok
253478912

Izid *Podrealističnega manifesta* je omogočil Mednarodni grafični likovni center v okviru razstave *9 + 9 Knjige umetnika in umetniki* (23. 11. 2010 - 8. 2. 2011). Podrealistični manifest je izbrala Alenka Pirman, sestavni del projekta pa je bila tudi serija javnih dogodkov *Iztok Osojnik bere Podrealistični manifest*.

<http://www.mglc-lj.si/>

Zvočna realizacija javnih branj Iztoka Osojnika, produkcija in arhiviranje podcastov *Podrealističnega manifesta* so nastali v sodelovanju z radioCona.

<http://radiocona.wordpress.com/>

Društvo za domače raziskave

Šarhova 34, Ljubljana

<http://ddr.si>

info@ddr.si

v sodelovanju z Ljudmilo

<http://www.ljudmila.org>

Indija je spletna knjižna polica Društva za domače raziskave. Zanjo skrbijo: Alenka Pirman, Inge Pangos, Jani Pirnat, Luka Frelih, Špela Kučan in Damijan Kracina.

<http://www.indija.si>